

جداسازی و شناسایی مولکولی باکتری‌های تولید کننده L-آسپاراژیناز از خلیج فارس

فاطمه ایزدپناه قشمی^۱, صدیقه جوادپور^{۲*}, کیانوش ملک زاده^۳

^۱ کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد جهرم، گروه میکروب شناسی، ^۲ دانشیار، مرکز تحقیقات پزشکی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، ^۳ استادیار، مرکز تحقیقات پزشکی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

چکیده

سابقه و هدف: L-آسپاراژیناز یک ماده آنتی نوبلاستیک می‌باشد که در شیمی درمانی لوسومی لنفوبلاستیک حاد به کار می‌رود. این آنزیم در بسیاری از جانوران و میکروراگانیسم‌ها وجود دارد. با این وجود باکتری‌ها منبع مناسبی برای استخراج این آنزیم به شمار می‌روند. این مطالعه با هدف جداسازی و شناسایی مولکولی باکتری‌های تولید کننده L-آسپاراژیناز از خلیج فارس انجام شد.

مواد و روش‌ها: در مطالعه تجربی حاضر از نمونه‌های آب و رسوبات خلیج فارس نمونه گیری به عمل آمد. به منظور غربالگری باکتری‌های تولید کننده L-آسپاراژیناز از محیط کشت M9 استفاده گردید. پس از تهیه عصاره خام، میزان فعالیت آنزیم با روش رنگ سنجی تعیین شد. ۱۳ سویه که دارای بیشترین فعالیت آنزیمی بودند، انتخاب و با روش PCR و تعیین توالی ژن 16S rRNA شناسایی گردیدند.

یافته‌ها: در مجموع ۱۸۱ گلنه از نمونه‌های مورد بررسی جداسازی گردید. از این میان ۵۷ گلنه توانایی تولید آنزیم L-آسپاراژیناز را داشتند. آنالیز توالی ژن 16S rRNA نشان داد که از مجموع ۱۳ باکتری با بیشترین فعالیت آنزیمی، ۸ سویه (۵/۶۱٪) متعلق به جنس باسیلوس، دو سویه (۴/۱۵٪) سودوموناس و ۱ سویه به هر کدام از جنس‌های زوبللا (۷/۷٪)، اوشنیموناس (۷/۷٪)، و اسنتیوباکتر (۷/۷٪) تعلق داشت. همچنین اسنتیوباکتر سویه ۱۴ PG کمترین فعالیت آنزیمی (۰/۰۷ IU) و سودوموناس سویه ۰۱ PG بیشترین فعالیت آنزیمی (۶/۱ IU) را دارا بودند.

نتیجه گیری: باکتری‌های جدا شده از خلیج فارس منبع بالقوه ای از L-آسپاراژیناز می‌باشند. از فعالیت بالای سودوموناس سویه ۰۱ PG می‌توان به منظور تولید این آنزیم استفاده نمود. مطالعه حاضر، اولین گزارش تولید L-آسپاراژیناز توسط جنس زوبللا می‌باشد.

واژگان کلیدی: آنزیم L-آسپاراژیناز، 16S rRNA، خلیج فارس.

پذیرش برای چاپ: مرداد ماه ۹۲

دریافت مقاله: خرداد ماه ۹۲

مقدمه

دارند (۱ و ۲). از آنجایی که آب دریا به طور طبیعی سور بوده و از لحاظ الکتروشیمی تشابه بیشتری به پلاسمای خون انسان دارد، بنابراین محصولات میکروبی دریایی به ویژه آنزیم‌ها، اینمی بیشتر و سمیت زایی سلولی کمتری داشته و در مجموع برای کاربردهای درمانی در انسان مناسب تر می‌باشند (۳). آنزیم L-آسپاراژیناز (L-Asparaginase) آمینوهیدرولاز E.C.3.5.L.L با واکنش آبکافت (Hydrolysis)، پیوند آمیدی را در L-آسپاراژین شکسته و آن را به L-آسپارتات و

بیشتر از ۷۰ درصد سطح زمین را اقیانوس‌ها پوشانده‌اند. بیش از ۲ میلیون پروکاریوت در هر میلی لیتر از آب دریا در نزدیکی سواحل وجود دارد. میکروراگانیسم‌های موجود در محیط‌های دریایی نسبت به انواع خشکی زی از نظر ویژگی‌های فیزیولوژیک و توانایی‌های متابولیکی متفاوت بوده و به طور معمول توان بالایی در تولید ترکیبات فعال زیستی کارآمد

* آدرس برای مکاتبه: بندرعباس، بلوار امام حسین، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، گروه میکروب شناسی
تلفن: ۰۶۶۸۹۶۲۲ - ۰۶۶۸۹۶۲۲ پست الکترونیک: sedigheh.javadpour@yahoo.com

نتایج بالینی نشان می‌دهد که آنزیم خالص سازی شده از این دو باکتری موجب بروز سمیت، سرکوب اینمی و ایجاد مقاومت می‌گردد. اگرچه این دو آنزیم به صورت وسیعی استفاده می‌شوند، اما پاسخ درمانی بیماران به ندرت بدون اثرات سمی اتفاق می‌افتد و اکثر بیماران دچار عوارض جانبی ناخواسته می‌گردند.

یکی دیگر از محدودیت‌های استفاده از این آنزیم‌ها، ایجاد واکنش حساسیتی است که محدوده آن از واکنش‌های ملایم تا شوک آنافیلاکسی می‌باشد. گزارش‌های منتشر شده حاکی از این است که ویژگی‌های کیتیکی و بیوشیمیایی آنزیم‌ها به ماهیت ژنتیکی سویه میکروبی مورد استفاده بستگی دارد. بنابراین نیاز به کشف منابع جدید آنزیم L-آسپاراژیناز با تاثیرات درمانی مشابه و ویژگی‌های سرولوژیک مطلوب تر وجود دارد (۱۱).

آنژیم L-آسپاراژیناز در صنایع غذایی گیاهی به منظور جلوگیری از تشکیل ماده‌ای سرطان‌زا به نام آکریلامید نیز کاربرد دارد. در غذاهای گیاهی، آکریلامید به طور وسیعی در نتیجه واکنش‌های القاء حرارتی بین L-آسپاراژیناز برای فروکتوز تولید می‌شود. به همین دلیل از L-آسپاراژیناز برای کاهش غلظت آسپاراژین به عنوان پیش‌ماده آکریلامید نیز استفاده می‌گردد (۱۲). با توجه به اهمیت و کاربرد روزافرون آنزیم L-آسپاراژیناز، اولین گام برای تولید انبوه آنزیم، یافتن میکروارگانیسم‌های جدید با توان تولید بالا و اثرات سیتو توکسیتی کمتر ضرورت دارد. مطالعاتی در مورد میکروارگانیسم‌های خشکی زی تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز وجود دارد. اما اطلاعات اندکی در مورد باکتری‌های دریایی تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز به ویژه در خلیج فارس در دسترس است. باکتری‌های دریایی با توجه به طبیعت نمک دوست شان، برای استخراج صنعتی و دارویی آنزیم‌های مناسب تری می‌باشند.

هدف از این پژوهش جداسازی و شناسایی مولکولی باکتری‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز از خلیج فارس بود.

آمونیاک تبدیل می‌کند (۴). این آنزیم یکی از مهم‌ترین آنزیم‌های درمانی از نظر بیوتکنولوژی و زیست پژوهشی محسوب می‌شود. سازمان غذا و دارو (Food and Drug Administration = FDA) و سازمان بهداشت جهانی (World Health Organization = WHO) استفاده از L-آسپاراژیناز را برای درمان موثر لوسومی لنفوپلاستیک حاد و لنفو سارکوما که از شایع‌ترین بدخیمی‌ها در کودکان و نوجوانان است، تصویب نموده‌اند (۵).

L-آسپاراژین آمینو اسید غیر ضروری برای بدن انسان محسوب می‌گردد. زیرا سلول‌های طبیعی دارای فعالیت آسپاراژین سنتازی هستند. برخلاف این سلول‌ها، سلول‌های نئوپلاستیک به دلیل فقدان فعالیت آسپاراژین سنتازی قادر به سنتز L-آسپاراژین نمی‌باشند. بنابراین این سلول‌ها آسپاراژین مورد نیاز خود را از منابع موجود در بدن از جمله خون، مایع مغزی-نخاعی و مغز استخوان تامین می‌کنند. تزریق داخل وریدی L-آسپاراژیناز موجب کاهش منابع آسپاراژین در بدن شده و سلول‌های نئوپلاستیک در شرایط فقر آسپاراژین قرار می‌گیرند. بنابراین به دلیل عدم توانایی تولید پروتئین، RNA و DNA، رشد آن‌ها متوقف شده و یا حتی منجر به مرگ آن‌ها نیز می‌گردد (۶ و ۷). آنزیم نام برده در بسیاری از بافت‌های جانوران، باکتری‌ها، گیاهان و در سرم بعضی از جونده‌ها وجود دارد. با این وجود در انسان یافت نمی‌شود (۸ و ۹).

میکروارگانیسم‌های مانند: ائروبکتر (*Aerobacter*), سودوموناس (*Pseudomonas*), ویبریو (*Vibrio*), سراشیا (*Serratia*), فوتوبکتریوم (*Photobacterium*), زانتوموناس (*Xanthomonas*), استرپتومایزر (*Streptomyces*), پروٹئوس (*Proteus*), باسیلیوس (*Bacillus*) و آسپرژیلوس (*Aspergillus*) توانایی تولید آنزیم L-آسپاراژیناز را دارا می‌باشند. آنزیم جداسازی شده از اروینیا کاروتوفورا (*Escherichia coli*) و اشتریشیا کلی (*Erwinia carotovora*) برای درمان لوسومی لنفوپلاستیک حاد و دیگر نئوپلاستیک‌های بدخیم در انسان به کار می‌رود و تولید تجاری دارد (۶ و ۱۰).

ناحیه صورتی رنگ اطراف کلنی‌ها مشخص شد. این سویه‌ها

با ترشح آنزیم L-آسپاراژیناز، L-آسپاراژین موجود در محیط کشت را به آمونیاک و L-آسپارتات تجزیه کرده و در نتیجه اطراف کلنی به دلیل تغییر pH محیط و حضور معرف فنل رد هاله صورتی رنگ ایجاد می‌گردد (۱۴).

د) تهیه عصاره خام آنزیم L-آسپاراژیناز: کلنی‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز در ۵۰ میلی لیتر محیط مایع M9 کشت و به مدت ۴۸ ساعت در شیکر انکوباتور با سرعت ۲۰۰ rpm و دمای ۳۵ درجه سانتی گراد قرار داده شدند. سپس محیط کشت با سرعت ۱۰۰۰ rpm به مدت ۱۵ دقیقه سانتریفیوژ و در نهایت از مایع رویی به عنوان عصاره خام آنزیم استفاده گردید (۱۴).

ه) اندازه گیری فعالیت آنزیم L-آسپاراژیناز: در این پژوهش به منظور ارزیابی فعالیت آنزیم L-آسپاراژیناز، از روش رنگ سنجی توصیف شده توسط ایمادا (Imada) و همکاران در سال ۱۹۷۳ استفاده شد. برای این منظور مقدار ۰/۵ میلی لیتر L-آسپاراژین ۰/۰۴ مولار، ۰/۵ میلی لیتر عصاره خام آنزیم و ۰/۵ میلی لیتر بافر Tris-HCl ۰/۵ مولار را با یکدیگر مخلوط و به مدت ۱۵ دقیقه درون بن ماری با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار داده شد. سپس ۰/۵ میلی لیتر محلول تری کلرو استیک اسید ۱/۵ مولار به آن اضافه گردید. محلول حاصل به مدت ۳۰ دقیقه با سرعت ۱۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شد. سپس ۰/۱ میلی لیتر از مایع روماند با ۰/۰ میلی لیتر معرف نسلر و ۳/۷ میلی لیتر آب مقطر مخلوط و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای اتاق قرار داده شد. در نهایت مقدار آمونیاک آزاد شده با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر در طول موج ۴۵۰ نانومتر اندازه گیری گردید. میزان فعالیت آنزیم بر حسب واحد بین المللی (IU) با استفاده از منحنی استاندارد آمونیوم سولفات محاسبه شد (۱۵).

و) شناسایی مقدماتی و تکمیلی باکتری‌ها: برخی از ویژگی‌های شکل شناسی و بیوشیمیایی سویه‌های انتخاب شده به کمک رنگ آمیزی گرم و تست‌های اکسیداز، کاتالاز، اوره آز، سیترات، حرکت، ایندول، تولید سولفید هیدروژن، تجزیه گلوکز، ساکارز و لاکتوز در محیط TSI مورد بررسی قرار

مواد و روش‌ها

الف) جمع آوری نمونه‌ها: در این مطالعه تجربی در مجموع تعداد ۶۰ نمونه شامل ۲۰ نمونه آب دریا و ۴۰ نمونه رسوبات دریای خلیج فارس از مناطق مختلف استان هرمزگان جمع آوری شد. نمونه‌های رسوب سواحل به وسیله قاشقک استریل از عمق ۵-۱۰ سانتی متری، در ظروف شیشه‌ای استریل جمع آوری گردیدند. نمونه‌های آب دریا نیز از قسمت ساحلی و نواحی نزدیک ساحل به وسیله قایق با غوطه ور کردن ظروف شیشه‌ای زیر سطح آب و قرار دادن دهانه آن کمی به طرف بالا و به سمت جریان آب، جمع آوری شدند. تمامی نمونه‌ها بر روی یخ به آزمایشگاه منتقل گردیدند (۱۳).
ب) جداسازی باکتری‌ها: به منظور تهیه رقت لازم از نمونه‌های رسوب، ۱۰ گرم رسوب با ۹۰ میلی لیتر آب مقطر استریل مخلوط شد. برای تهیه رقت لازم از نمونه‌های آب دریا، ۱۰ میلی لیتر آب دریا به ۹۰ میلی لیتر آب مقطر استریل اضافه گردید. از رقت 10^{-1} تا 10^{-4} حاصل، بر روی محیط کشت نوترینت آگار (Hi Media, India) به صورت خطی کشت داده شد. تمامی نمونه‌ها در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت گرما گذاری شدند. به منظور خالص سازی، کلنی‌های جداسازی شده مجدداً بر روی محیط نوترینت آگار کشت داده شدند (۱۳).

ج) غربالگری باکتری‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز: فعالیت L-آسپاراژیناز کلنی‌های جدا سازی شده مطابق با روش گولاتی (Gulati) و همکاران در سال ۱۹۹۷، با استفاده از محیط کشت جامد اختصاصی M9 حاوی ۱۰ گرم آسپاراژین، ۶ گرم $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ، ۲ میلی لیتر $1\text{ mol/L MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ ، ۰/۰۲۵ گرم فنل رد، ۱۰ میلی لیتر مالتوز ۲۰ درصد، ۰/۰۵ گرم NaCl ، ۱ میلی لیتر $0/1\text{ mol/L CaCl}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ ، ۲۰ گرم آگار و ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر مورد بررسی قرار گرفت (۱۴).

کلنی‌های جداسازی شده از مرحله قبل، در این محیط به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد گرما گذاری گردیدند. فعالیت L-آسپاراژینازی در این آزمون به وسیله

الکتروفورز گردیدند. قطعات DNA به کمک دستگاه Uvidoc مشاهده و عکس برداری شدند (۱۶).

در نهایت به منظور توالی یابی، محصول PCR به شرکت ژن فن آوران ارسال گردید. نتایج تعیین توالی با استفاده از نرم افزار Bio edit و برنامه BLAST موجود در پایگاه داده‌های National Center for Biotechnology Information (NCBI) مورد ارزیابی و میزان تشابه آن‌ها با سایر ژن‌های ثبت شده در این پایگاه بررسی گردید.

باقته‌ها

در این مطالعه از مجموع نمونه‌های آب و رسوبات خلیج فارس، ۱۸۱ گلنی (۳۵ گلنی از آب دریا و ۱۴۶ گلنی از رسوبات دریا) جدا سازی گردید. از این میان ۵۷ گلنی بر روی محیط M9 رشد کردند. این امر نشان دهنده توانایی تولید آنزیم L-آسپاراژیناز می‌باشد. از ۳۵ گلنی جدا شده از آب دریا، ۶ گلنی (۱۰٪) و از ۱۴۶ گلنی جداسازی شده از رسوبات دریا ۵۱ گلنی (۹۰٪) بر روی محیط M9 رشد کردند. با اندازه‌گیری میزان فعالیت آنزیم از میان ۵۷ گلنی، ۱۳ سویه کمترین فعالیت آنزیمی را داشتند، برای ادامه کار در مراحل بعدی انتخاب شدند. در میان آن‌ها، استیتوپاکتر سویه PG_14 به کمترین فعالیت آنزیمی (۰/۰۷ IU) و سودوموناس

گرفتند. شناسایی تکمیلی باکتری‌ها به وسیله آنالیز ژن 16S rRNA صورت پذیرفت. برای استخراج DNA باکتری از کیت DNA Bacterial Gold Peq استفاده شد.

به وسیله پرایمرهای ۲۷F (۵AGA GTT TGA TCC TGG ۱۵۲۵R (۵AAG GAG GTG ATC CAA ۳) (CTC AG ۳ قطعه ۱۵۰۰ جفت بازی مربوط به ژن 16S rRNA تکثیر گردید (۱۶). واکد ش PCR با حجم نهایی ۵ میکرولیتر شامل ۳۴ میکرولیتر آب مقطر، ۵ میکرولیتر بافر ۱۰^x، ۱ میکرولیتر از هر پرایمر (۱۰ پیکومول)، ۱ میکرولیتر dNTP Mix (غلط نت ۱۰ میلی مولار)، پنج میکرولیتر MgCl₂، ۲ میکرولیتر DNA الگو و ۱ میکرولیتر آنزیم Taq DNA Polymerase واحد در ۱۰۰ میکرولیتر) انجام گردید. در ادامه واکنش PCR در دستگاه ترموسایکلر (Bio-Rad, USA) با شرایط دمایی ۱ دقیقه و اسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد و در ادامه ۳۰ چرخه شامل و اسرشت شدن در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه، اتصال در دمای ۵۶ درجه سانتی گراد گردد به مدت ۱ دقیقه، گسترش در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱ دقیقه و در نهایت گسترش نهایی در دمای ۷۲ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد. محصولات PCR به ژل آگاروز ۱ درصد واجد اتیدیوم بر ماید منتقل و

جدول ۱: میزان فعالیت آنزیمی باکتری‌های جداسازی شده بر حسب (IU)

سویه باکتری	فعالیت آنزیمی (IU)	شماره دسترسی	درصد تشابه	منبع جداسازی
سودوموناس سویه PG_01	۱/۶	KF044297	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_02	۰/۷۳	KF150761	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_03	۰/۶۸	KF150763	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_04	۰/۶۷	KF150760	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_05	۰/۴۹	KF150765	۹۹٪	رسوب
زوبللا سویه PG_06	۰/۴۱	KC984281	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_07	۰/۴۱	KF150764	۹۹٪	رسوب
سودوموناس سویه PG_09	۰/۲۷	KF150767	۹۸٪	رسوب
اوشنیموناس سویه PG_10	۰/۲۵	KF150762	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_11	۰/۲۱	KF044299	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_12	۰/۲۱	KF044298	۹۹٪	رسوب
باسیلوس سویه PG_13	۰/۲۱	KF150766	۹۸٪	رسوب
استیتوپاکتر سویه PG_14	۰/۰۷	-	-	رسوب

گیاهی و جانوری مزیت‌هایی دارند که از آن جمله می‌توان به تنوع فعالیت‌های کاتابولیکی، هزینه ارزان‌تر، منابع فراوان، مستمر و حتی کمیت و پایداری نسبتاً بیشتر آن‌ها اشاره نمود. باکتری‌های دریازی آنزیم‌های متفاوتی را بر اساس زیستگاه و ساختار اکولوژی شان تولید می‌کنند (۱۷). L-آسپاراژیناز آنزیمی است که در درمان بدخیمی‌های چند اندامی به کار می‌رود. از این آنزیم برای درمان سرطان و هم‌چنین در صنایع غذایی برای کاهش غلظت آکریلامید استفاده می‌شود (۴ و ۱۸).

در این مطالعه از نمونه‌های جمع آوری شده آب و رسوبات دریا ۱۸۱ کلنی جداسازی گردید. به طوری که ۳۵ کلنی از آب دریا و ۱۴۶ کلنی از رسوبات جداسازی شد. این یافته نشان می‌دهد که باکتری‌های بیشتری از رسوبات نسبت به آب دریا جداسازی گردیده است. با توجه به این که رسوبات دریا حاوی ذخیره وسیعی از کربن ارگانیک، شبیه از غلظت اکسیژن و مواد غذایی آلی و غیرآلی می‌باشند، در واقع ترکیبی را فراهم می‌کنند که کنام ویژه‌ای برای میکرووارگانیسم‌های متفاوت می‌باشد (۱۳). بنابراین تعداد بیشتر باکتری‌های جدایش از رسوبات نسبت به آب دریا امری منطقی به نظر می‌رسد.

در مطالعه حاضر، به منظور جداسازی باکتری‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز از محیط کشت اختصاصی M9 استفاده گردید. در این محیط کشت با توجه به اینکه L-آسپاراژین به عنوان تنها منبع نیتروژن به کار می‌رود، فقط باکتری‌هایی که قادر به استریز آنزیم L-آسپاراژیناز هستند، رشد می‌کنند. از میان ۵۷ سویه تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز، ۱۳ سویه که بیشترین فعالیت آنزیمی را نشان داده بودند، با استفاده از روش

سویه PG_01 بیشترین فعالیت آنزیمی (۱/۶ IU) را دارا بودند (جدول ۱).

شناسایی مقدماتی باکتری‌های انتخاب شده در جدول ۲ آورده شده است. نتایج الکتروفورز محصولات PCR ژن ۱۶S rRNA حضور باند ۱۵۰۰ جفت بازی را تایید نمود. در جدول ۱ درصد تشابه توالی‌های بلاست شده با توالی‌های موجود در باکتری‌های دیگر در پایگاه NCBI نشان داده شده است. بیشترین درصد تشابه به عنوان جنس و گونه باکتری تعیین گردید.

آنالیز توالی ژن ۱۶S rRNA نشان داد که از مجموع ۱۳ باکتری تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز، ۸ سویه (۶۱/۵٪) متعلق به جنس باسیلوس، دو سویه (۱۵/۴٪) سودوموناس و ۱ سویه به هر کدام از جنس‌های زوبلا (Zobellella)، اوشنیموناس (Oceanimonas) (۷/۷٪)، و اسینتوباکتر (Acinetobacter) (۷/۷٪) تعلق داشت. همچنین این توالی‌ها در پایگاه داده‌های زنی NCBI ثبت گردیدند (جدول ۱). ۷۰۱ نوکلئوتید سودوموناس سویه PG_01 که دارای حداقل فعالیت آنزیمی بود، به میزان ۹۹ درصد به سودوموناس‌های موجود در NCBI شباهت داشت.

بحث

در مطالعه حاضر سویه‌های باکتریایی از نمونه‌های آب دریا و رسوبات خلیج فارس جداسازی شدند. از میان آن‌ها ۱۳ سویه با بیشترین فعالیت L-آسپاراژینازی به وسیله روش مولکولی آنالیز ژن ۱۶S rRNA شناسایی گردیدند. آنزیم‌های میکروبی نسبت به آنزیم‌های مشتق شده از منابع

جدول ۲: خصوصیات مورفولوژی سلولی و برخی از تست‌های بیوشیمیابی باکتری‌های شناسایی شده

سویه باکتری	رنگ آمیزی گرم	کاتالاز	ایندول	اوره آز	سیترات	اکسیداز	حرکت
سودوموناس سویه PG_01	-	+	-	-	+	+	+
باسیلوس سویه PG_02	+	+	-	-	-	-	+
باسیلوس سویه PG_03	+	+	-	-	+	-	+
زوبلا سویه PG_06	-	+	-	-	-	+	+
اوشنیموناس سویه PG_10	-	+	-	-	-	+	+
اسینتوباکتر سویه PG_14	-	+	-	-	+	-	-

کوشواها (Kushwaha) و همکاران در هند، باکتری‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز را از خاک جداسازی کردند. باسیلوس سوتلیس (*Bacillus subtilis*) دارای بیشترین میزان فعالیت آنزیم بود (۲۶). این نتایج با نتایج به دست آمده در مطالعه حاضر از نظر فراوانی باسیلوس‌ها در زیستگاه‌های متفاوت هم خوانی دارد.

سینگ (Singh) و همکاران در هند، ۱۵ سویه را از خاک جداسازی نمودند. از این میان ۴ سویه توانایی تولید آنزیم L-آسپاراژیناز را داشتند. باکتری‌های مولد آنزیم L-آسپاراژیناز شناسایی شده متعلق به جنس‌های باسیلوس، پروتئوس و سودوموناس بودند (۲۲). کمبل (Kamble) و همکاران نیز در هند، از نمونه‌های جمع آوری شده خاک مزرعه، خاک نمک زار و آب، باکتری‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز را جداسازی کردند. از ۱۱ باکتری شناسایی شده در مطالعه آنها، سه سویه به سودوموناس، دو سویه به باسیلوس، دو سویه به سراسیا و سه سویه دیگر اشریشیا کلی، اثروموناس و پروتئوس تعلق داشتند (۲۳).

فودا (Foda) و همکاران در مصر، باکتری سودوموناس اوالیس (Pseudomonas ovalis) را از خاک جداسازی کردند. این باکتری توانایی بالایی در تولید آنزیم L-آسپاراژیناز داشت (۲۴). از آنجایی که باکتری‌های متعلق به جنس سودوموناس، دارای تنوع ژنتیکی و فیزیولوژیکی زیادی هستند، توانایی تولید آنزیم‌های برون سلولی متعددی را دارند. به همین دلیل آنها از فعالیت آنزیمی بالایی در اکثر مطالعات برخوردار می‌باشند (۲۵). در مطالعه حاضر زوبلا سویه PG_06 و اوشنیموناس سویه PG_10 دارای فعالیت آنزیمی بالایی بودند.

بر اساس مطالعات ما تاکنون تولید آنزیم L-آسپاراژیناز توسط اعضای جنس زوبلا گزارش نشده است و پژوهش ما اولین گزارش تولید آنزیم L-آسپاراژیناز توسط این جنس می‌باشد. با توجه به این که آنزیم باکتری‌های متفاوت دارای ویژگی‌های بیوشیمیایی و سرولوژیکی مختلفی هستند، می‌توان زوبلا سویه PG_06 را به عنوان منبع جدید آنزیم L-آسپاراژیناز معرفی نمود.

مولکولی آنالیز ژن 16S rRNA شناسایی شدند. شناسایی به وسیله ویژگی‌های مورفو‌لوزیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی دشوار، زمان بر و در برخی موارد نامطمئن است. امروزه با توسعه علوم سلولی- مولکولی، روش مولکولی آنالیز ژن 16S rRNA ۱۹ ابزار مهمی برای شناسایی صحیح و طبقه‌بندی باکتری‌ها می‌باشد (۱۹).

در مطالعه‌ای که توسط کوماری (Kumari) و همکاران در سال ۲۰۱۲ در هند انجام شد، از میان اکتنیومایست‌های تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز، سویه‌ای که دارای بیشترین فعالیت آنزیمی بود بر اساس آنالیز توالی نوکلئوتیدی 16S rDNA به عنوان استرپتومایسین گریسولوتس سویه WS3/1 (Streptomyces griseolutes WS3/1) شناسایی شد. این سویه دارای شباهت ۹۹ درصدی به جنس استرپتومایسین بود (۲۰). ابراهیمی نژاد (Ebrahiminejad) و همکاران در سال ۲۰۱۱ در ایران، نیز باکتری‌های نمک دوست تولید کننده آنزیم L-آسپاراژیناز را از دریاچه مهارلو جداسازی کردند. آنها همچنین باکتری‌هایی که بیشترین فعالیت آنزیمی را نشان دادند، بر اساس آنالیز توالی نوکلئوتیدی 16S rDNA شناسایی نمودند (۲۱).

از میان ۱۳ سویه باکتری شناسایی شده در تحقیق حاضر، بیشترین فعالیت آنزیمی با IU ۱/۶ در سودوموناس سویه PG_01 مشاهده شد. اما فراوان ترین باکتری شناسایی شده در این مطالعه با ۶۱/۵ درصد به جنس باسیلوس تعلق داشت. این باکتری دارای فعالیت آنزیمی بین IU ۰/۲۱ تا IU ۰/۷۳ بود (جدول ۱). در حقیقت تشکیل آندوسپور و توزیع هوایی اسپورها در این جنس و نیز توانایی به کارگیری محدوده وسیعی از منابع کربن، دلیل فراوانی آن‌ها را در زیستگاه‌های متفاوت روشن می‌کند. در مطالعه ابراهیمی نژاد (Ebrahiminejad) و همکاران، از میان ۳۲ باکتری جدا سازی شده، ۲۳ سویه (۷۱/۹٪) متعلق به جنس باسیلوس بودند و ۱۱ سویه (۳۴/۴٪) از آن‌ها توانایی تولید آنزیم آسپاراژیناز را داشتند. همچنین نتایج آنها نشان داد که باسیلوس سویه BCCS 034 بیشترین فعالیت آنزیم L-آسپاراژیناز خارج سلولی را داشته است (۲۱).

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از معاون محترم پژوهشی و مرکز تحقیقات پژوهشی مولکولی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان به دلیل همکاری صمیمانه در اجرای این پژوهش کمال امتنان را دارند.

نتیجه گیری

خلیج فارس، به ویژه رسوبات آن، منع مناسبی برای جداسازی باکتری‌های مولد آنزیم L-آسپاراژیناز می‌باشد. علاوه بر اعضاء جنس‌های سودومونناس، باسیلوس و اوشنومونناس، اعضاء جنس زوپلا نیز تولید کنندگان مناسبی برای این آنزیم می‌باشند.

References

1. Dharmaraj S. Marine *Streptomyces* as a novel source of bioactive substances. World J Microb Biot. 2010; 26(12): 2123-2139.
2. Imada C, Koseki N, Kamata M, Kobayashi T, Hamada-Sato N. Isolation and characterization of antibacterial substances produced by marine *Actinomycetes* in the presence of seawater. Nihon Hosenkin Gakkaishi. 2007; 21(1): 27-31.
3. Das S, Lyla P, Ajam khan S. Marine microbial diversity and ecology: importance and future perspectives. Curr Sci. 2006; 90(10): 1325-1335.
4. Kornbrust B A, Stringer M A, Krebs Lange N E, Hendriksen H V, Whitehurst R J, Van Oort M. Asparagines, an enzyme for acrylamide reduction in food products. Enzyme Food Technol. 2010; 4(1): 59-87.
5. Warangkar S, Khobragade C. Screening, enrichment and media optimization for L-asparaginase production. J Cell Tissue Res. 2009; 9(3): 1963-1968.
6. Ghasemi Y, Ebrahiminezhad A, Rasoul-Amini S, Zarrini G, Ghoshoon M, Javad Raee M, Morowvat M, Kafil zadeh F, Kazemi A. An optimized medium screening of L-asparaginase production by *Escherichia coli*. Am J Biochem Biotechnol. 2008; 4(4): 422-424.
7. Irino T, Kitoh T, Koami K, Kashima T, Mukai K, Takeuchi E, Hongo T, Nakahata T, Schuster S, Osaka M. Establishment of Real-Time PCR method for quantitative analysis of asparagine synthetase expression. J Mol Diagn. 2004; 6(3): 217-224.
8. Ashraf A, Bessoumy E, Sarhan M, Mansour J. Production, isolation, and purification of L- asparaginase from *Pseudomonas aeruginosa* 50071 using solid-state fermentation. J Biochem Mol Biol. 2004; 37(4): 387-393.
9. Shah A, Karadi R, Parekh P. Isolation optimization and production of L- asparaginase from coliform bacteria. Asian J Biotechnol. 2010; 2(3): 169-177.
10. Supriya D, Lele S. Application of evolutionary optimization technique in maximizing the recovery of L- asparaginase from *E. caratovora* MTCC 1428. Global J Biotechnol Biochem. 2010; 5(2): 97-105.
11. Kumar M, Selvam K, Isolation and Purification of High Efficiency L-Asparaginase by Quantitative Preparative Continuous-elution SDS PAGE Electrophoresis. J Microbial Biochem Technol. 2011; 3(5): 73-83.

12. Hatanaka T, Usuki H, Arima J, Uesugi Y, Yamamaoto Y, Kumagai Y, Yamasato A, Mukaihara T. Extracellular production & characterization of two *Streptomyces* L- asparaginase. *Appl Biochem Biotechnol.* 2011; 163(7): 836-844.
13. Ramesh S, Mathivanan N. Screening of marine *Actinomycetes* isolated from the Bay of Bengal, India for antimicrobial activity and industrial enzymes. *World J Microb Biot.* 2009; 25(12): 2103-2111.
14. Gulati R, Saxena R, Gupta R. A rapid plate assay for screening L- asparaginase producing microorganisms. *Lett Appl Microbiol.* 1997; 24(1): 23-26.
15. Imada A, Igarasi S, Nakahama K, Isono M. Asparaginase and glutaminase activities of microorganism. *J Gen Microbiol.* 1973; 76(1): 85-99.
16. Nimnoi P, Pongsilp N, Lumyong S. Endophytic *Actinomycetes* isolated from *Aquilaria crassna*, *Pierreex lec* and screening of plant growth promoters production. *World J Microbiol Biot.* 2010; 26(2): 193-203.
17. Chandrasekaran M, Rajeev Kumar S. Marine microbial enzymes. *Biotechnol.* 2010; 9(4): 1-15.
18. Savitri N, Asthana N, Azmi W. Microbial L-asparaginase: a potent antitumour enzyme. *Indian J Biotechnol.* 2002; 2(2): 184-194.
19. Lu Y, Dong X, Liu S, Bie X. Characterization and identification of a novel marine *Streptomyces* sp. produced antibacterial substance. *Mar Biotechnol.* 2009; 11(6): 717-724.
20. Kumari P, Sankar G, Prabhakar T. L- asparaginase production and molecular identification of marine Streptomycete strain WS3/1. *Int J Pharm Biomed Res.* 2012; 2(4): 244-249.
21. Ebrahiminezhad A, Rasoul-amini S, Ghasemi Y. L- asparaginase production by moderate halophilic bacteria isolated from Maharloo salt lake. *Indian J Microbiol.* 2011; 51(3): 307-311.
22. Singh Y, Srivastava S. Screening and characterization of microorganisms capable of producing antineoplastic drug, L- asparaginase. *Int J Biol Med Res.* 2012; 3(4): 2548-2554.
23. Kamble K, Bidwe P, Muley V, Kamble L, Bhadange D, Musaddiq M. Characterization of L-asparaginase producing bacteria from water, farm and saline soil. *Biosci Discovery.* 2012; 3(1): 116-119.
24. Foda MS, Khafagy EZ, Badr El-Din SM. Production of L-asparaginase by *Pseudomonas ovalis*. *Zentralbl Bakteriol Parasitenkd Infektionskr Hyg.* 1974; 129(6): 525-532.
25. Loperena L, Soria V N, Varela H, Lupo S, Bergalli A, Guigou M, Rivas F, Batista S. Extracellular enzymes produced by microorganisms isolated from maritime Antarctica. *World J Microb Biot.* 2012; 28: 2249-2256.

Isolation and molecular identification of L- asparaginase producing bacteria from Persian Gulf

Fatemeh IzadpanahQeshmi¹, Sedigheh Javadpour², Kianoosh MalekZadeh³

¹ M.Sc., Department of Microbiology, Jahrom Branch, Islamic Azad University, Jahrom, Iran.

² Associate Professor, Department of Microbiology, Research Center for Molecular Medicine, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

³ Assistant Professor, Molecular Medicine Research Center, Hormozgan University of Medical Science, Bandar Abbas, Iran.

Abstract

Background and Objectives: L- asparaginase is an anti-neoblastic agent used in the chemotherapy of acute lymphoblastic leukemia. This enzyme is widely distributed among microorganisms and animals. Microorganisms have proved to be a better alternative for L- asparaginase. The objective of this study was isolation and molecular identification of L- asparaginase producing bacteria from Persian Gulf.

Material and Methods: In this study, samples were collected both water and sediments of Persian Gulf. An screening culture was performed on M9 in order to isolate the L- asparaginase producing bacteria. Next, after preparation of bacterial cell free suspension, the L- asparaginase activity was measured by Colorimetric method. Among producing L- asparaginase strains 13 isolates with high L-asparaginase activity were selected and their phylogeny were detected based on nucleotide sequence of *16S rRNA* gene.

Results: Totally, 57 isolates out of 181 achieved bacterial colonies were able to produce L- asparaginase. Based on *16SrRNA* analysis, these 13 chosen isolates with high L-asparaginase producing ability belonged to *Bacillus* spp. (8 isolate, 61.5%), *Pseudomonas* spp. (2 isolate, 15.4%), *Zobellella* spp. (1 isolate, 7.7%), *Oceanimonas* spp. (1 isolate, 7.7%) and *Acinetobacter* (1 isolate, 7.7%). The highest and lowest L- asparaginase productivity was measured in *Pseudomonas* sp. PG-01 with 1.6 IU and *Acinetobacter* sp. PG-14 with 0.07 IU, respectively.

Conclusion: Some marine bacterial strains isolated from Persian Gulf are potential source of L- asparaginase enzyme. *Pseudomonas* sp. PG-01 is especially useful for commercial production of this enzyme. In this study, the ability of *Zobellella* spp. for production of L- asparaginase is reported for first time.

Keywords: L- asparaginase, *16S rRNA*, Persian Gulf.

Correspondence to: Sedigheh Javadpour

Tel: +987616689624

E-mail: sedigheh.javadpour@yahoo.com

Journal of Microbial World 2013, 6(3): 237-245.